

Sygn. akt I C 888/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie, I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Waldemar Nawrocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Niemiec

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. w Tarnowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) w W.

przeciwko G. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. B. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) w W. kwotę - **435 073,79 zł** (czteryście trzydzieści pięć tysięcy siedemdziesiąt trzy złote 79/100) wraz z odsetkami umownymi naliczanymi od kwoty 411 416,53 zł od dnia 07 lutego 2017 roku do dnia zapłaty - wg zmiennej stopy procentowej stanowiącej w stosunku rocznym nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanego G. B. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) w W. kwotę 32574,69 zł – tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 888/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny z dnia 23 stycznia 2018 r.

Powód (...) Bank (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 435 073,79 zł na którą złożyły się: należność główna w kwocie 411 416,53 zł, odsetki umowne w kwocie 23 642,26 zł oraz opłaty i prowizje w wysokości 15 zł. Powód wniósł także o zasądzenie odsetek umownych liczonych od kwoty 411 416,53 zł od dnia 07 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, wg zmiennej stopy procentowej - nie wyższych jednak niż odsetki maksymalne za opóźnienie. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Na uzasadnienie strona powodowa podała, iż zawarła z pozwanym w dniu 19 grudnia 2017 r. umowę o kredyt mieszkaniowy (...) hipoteczny nr (...).

W wyniku zaprzestania spłaty wierzytelności przez kredytobiorcę wierzytelność bankowa została wypowiedziana w dniu 13 lipca 2016 r, a następnie postawiona w stan natychmiastowej wymagalności i przekazana do postępowania windykacyjnego. W dniu 09 września 2016 r. wierzyciel ponownie wezwał pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pomimo poinformowania powoda w tym wezwaniu o możliwości zawarcia ugody, wezwanie okazało się bezskuteczne.

W odpowiedzi na powyższe pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że strony prowadziły rokowania w zakresie wniosku pozwanego o odroczenie terminu spłaty zobowiązania oraz częściowego umorzenia należności ubocznych, które to negocjacje zakończyły się deklaracją przedstawicieli strony powodowej zawarcia porozumienia na piśmie. Wobec tego pozwany uznał przedmiotowe żądanie przynajmniej jako przedwczesne. Niezależnie od powyższego pozwany wniósł o udzielenie pozwanemu prolongaty spłaty wierzytelności.

W odpowiedzi na powyższe strona powodowa wskazała, że podejmowała z pozwanym próby ugodowego rozwiązania sporu, jednak nie przyniosły one jakiegokolwiek rezultatu.

W ocenie powoda po stronie pozwanego nie zachodzą również przesłanki rozłożenia na raty świadczenia pieniężnego, do spłaty którego pozwany jest zobowiązany (brak zaistnienia niekorzystnego stanu majątkowego, rodzinnego czy zdrowotnego).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2007 r. powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z B. B. i G. B. umowę kredytu (...) – hipoteczny nr (...). Kwota udzielonego kredytu wyniosła 480 000 zł. Pozwani zobowiązani byli do spłaty kredytu w ratach kapitałowych annuitetowych do 15-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 15 stycznia 2008 r. Jako zabezpieczenie umowy ustanowiono hipotekę zwykłą do kwoty 480 000 zł oraz hipotekę kaucyjną do kwoty 124 800 zł na nieruchomości będącej własnością G. B., położonej w miejscowości T. przy ulicy (...) na działce nr (...) obręb (...), dla której Sąd Rejonowy w Tarnowie prowadzi KW Nr (...). Zgodnie z (...) umowy kredytobiorcy zostali zobowiązani do spłaty całości wynikającego z umowy zadłużenia w 360 miesięcznych ratach do dnia 15 grudnia 2037 r.

Dowód: kserokopia umowy kredytu (...) – hipoteczny

nr (...), wydruk księgi wieczystej Nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Tarnowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych k. 34-40

Wobec braku spłaty zadłużenia przez pozwanego G. B. zgodnie

z postanowieniami przedmiotowej umowy kredytu, powód (...) S.A. pismem

z dnia 13 lipca 2016 r. (doręczonym pozwanemu w dniu 26 lipca 2016 r.) wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę kredytu, wskazując iż termin wypowiedzenia wynosi 30 dni od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia, zaś brak spłaty zadłużenia wymagalnego w okresie wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota kredytu wraz

z odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna. Wymagalne zadłużenie pozwanego wobec (...) S.A. w dniu 13 lipca 2016 r. wyniosło 6 294,56 zł i obejmowało odsetki od zadłużenia przeterminowanego (50,94 zł), zaległe odsetki (2 813,92 zł), zaległy kapitał (3 414,70 zł) oraz opłaty bankowe (15 zł). Zadłużenie niewymagalne wyniosło w tej dacie 408 903,23 zł.

Dowód: kserokopia wypowiedzenia umowy kredytu k. 15 wraz z dowodem doręczenia k. 16-17

Pozwany na przełomie lipca i sierpnia 2016 r. skierował do powoda pismo, w którym wniósł o spłatę zobowiązania w ratach miesięcznych w wysokości 1/3 dotychczasowej raty, płatnych do 25-ego każdego miesiąca przez pierwsze 12 miesięcy trwania porozumienia. Pozwany wniósł także o nienaliczanie odsetek i księgowanie wpłat w pierwszej kolejności na poczet spłaty kredytu. W odpowiedzi na żądania pozwanego powodowy bank nie wyraził zgody na restrukturyzację wierzytelności z uwagi na brak przestrzegania zapisów umowy ugody nr (...) z dnia 17 lipca 2016 r., braku spłaty sald wymagalnych warunkujących rozpatrzenie wniosku o restrukturyzację wierzytelności oraz brak akceptacji przez Bank (...) S.A. warunków restrukturyzacji zaproponowanych przez dłużnika.

Dowód: kserokopie dokumentów k. 114-115

Pomimo wypowiedzenia umowy kredytu pozwany nadal nie uiścił żądanej przez powoda sumy, zatem powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 418 166,24 zł tytułem niespłaconego kapitału (411 416,53 zł), odsetek (6 734,71 zł) oraz opłat i prowizji (15 zł) oraz dalszych należnych odsetek naliczonych na bieżąco wg zmiennej stopy procentowej

wynoszącej na dzień 09 września 2016 r. 10 % w stosunku rocznym w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wezwanie to zostało skutecznie doręczone pozwanemu w dniu 23 września 2016 r.

Dowód: kserokopia wezwania do zapłaty k. 12 wraz z dowodem doręczenia k. 13-14

Wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 02 listopada 2016 r. z tytułu umowy kredytu (...) – hipoteczny nr (...) wyniosła 424 252,98 zł, w tym kapitał wymagalny – 411 416,53 zł, odsetki i opłaty/prowizje wymagalne 5 174,01 zł, odsetki karne 7 662,44 zł.

Dowód: kserokopia pisma powoda (...) Bank (...) S.A. z dnia 02 listopada 2016 r.

k. 117

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zalegających w aktach przedmiotowej sprawy. Dokumenty dające podstawę dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne. Ich treść

i forma nie budziły zastrzeżeń i wątpliwości uczestników postępowania, nie ujawniły się też takie okoliczności, które należałoby brać pod uwagę z urzędu, a które podważałyby wiarygodność tych dowodów i godziły w ich moc dowodową od strony materialnej czy formalnej. Strony nie kwestionowały prawdziwości przedłożonych dokumentów. Stąd też omawiane dowody zachowują w pełni właściwą dla siebie moc dowodową nadaną przepisami art. 244 i 245 k.p.c. i jako takie zostały uwzględnione przez Sąd.

Z uwagi na okoliczność, iż pozwany – pomimo prawidłowego doręczenia wezwania - dwukrotnie nie stawiał się na rozprawę Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania pozwanego.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Roszczenie strony powodowej wobec pozwanego o zapłatę wynika z łączącej strony umowy kredytu. Podstawę żądań pozwu stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988), które stanowią, że przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu.

Powód w sposób nie budzący wątpliwości udowodnił, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy kredytu hipotecznego, zawartego przez kredytobiorców: B. B. i G. B.. Z uwagi na fakt, że pozwany G. B. nie wywiązał się z zawartej ze stroną powodową umowy kredytu, powód umowę tę wypowiedział.

W konsekwencji roszczenia powoda wynikające z umowy stały się wymagalne. Pozwany zaś nie kwestionował faktu zawarcia umowy o kredyt hipoteczny, w związku z czym – wobec braku przesłanek podważających te okoliczności – również w ocenie Sądu umowa ta była skuteczna.

Okoliczność że pozwany G. B. nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku terminowej spłaty kwoty kredytu wraz z odsetkami umownymi dała stronie powodowej uprawnienie do wypowiedzenia umowy i postawienia wszystkich należności

z umowy w stan natychmiastowej wymagalności, czyli domagania się zwrotu kredytu wraz

z odsetkami umownymi wg zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym – nie więcej jednak niż odsetki maksymalne za opóźnienie. Na skutek powyższego Sąd zasądził od pozwanego G. B. na rzecz powoda Banku (...) S.A kwotę

435 073,79 zł wraz z odsetkami umownymi naliczanymi od kwoty 411 416,53 zł od dnia 07 lutego 2017 roku do dnia zapłaty - wg zmiennej stopy procentowej stanowiącej w stosunku rocznym nie więcej niż odsetki maksymalne za

opóźnienie w spłacie. Na kwotę 435 073,79 zł złożyły się: należność główna w kwocie 411 416,53 zł, wyliczone odsetki umowne w kwocie 23 642,26 zł oraz opłaty i prowizje w wysokości 15 zł.

W ocenie Sądu, strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – wykazała istnienie i wysokość zadłużenia pozwanego. G. B. nie przedstawił na tę okoliczność przeciwdowodu, który podważałby wyliczenia strony powodowej, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości. Pozwany powinien był zgodnie z zasadą wyrażoną w wspomnianym powyżej art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. przedstawić dowody dla poparcia zgłoszonych zarzutów, a tego nie uczynił, albowiem nie przedłożył żadnego dowodu na podnoszone przez siebie okoliczności oraz w ocenie Sądu nie wskazał żadnych okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość prawidłowość wyliczenia aktualnego zadłużenia. Wobec powyższego powództwo uwzględniono w całości.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł z tego tytułu żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z łączącą strony umową kredytu bank był uprawniony do naliczania odsetek według zmiennej stopy procentowej obowiązującej za dany okres w (...) S.A. dla zadłużenia przeterminowanego. W związku z tym od kwoty kapitału tj. 411 416,53 zł naliczono odsetki umowne według w/w stopy procentowej - przy czym zaznaczono, że stopa odsetek nie może przekraczać stopy odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Nie uwzględnił sąd wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Powołany przepis przewiduje jedną z zasad orzekania zwaną "moratorium sędziego". Jej zastosowanie pozwala na oznaczenie sposobu spełnienia świadczenia w sposób odmienny niż to wynika z odpowiednich przepisów prawa materialnego. Instytucja ta ma służyć urzeczywistnieniu dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, co jest korzystne nie tylko dla dłużnika, ale również dla wierzyciela, który w ten sposób unika konieczności wszczynania często długotrwałego i żmudnego postępowania egzekucyjnego. Jej zastosowanie przez sąd jest fakultatywne („sąd może”). Szczególnie uzasadnione wypadki to sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Celem, któremu przepis art. 320 k.p.c. ma służyć, jest zatem ochrona dłużnika w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być jednak stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 grudnia 2013 r. I ACA 916/13, LEX nr 1416150, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012r. I ACA 242/12, LEX nr 1321914).

W przedmiotowej sprawie pozwany w żadnej mierze nie wykazał, iż jego sytuacja materialna i osobista jest trudna, co w ocenie sądu nie uzasadnia skorzystania z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 320 k.p.c. Analiza akt sprawy również nie daje podstaw do uznania, iż rozłożenie zobowiązania na raty pozwoli pozwanemu na spłatę zadłużenia – jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego pozwany nie spełniał warunków uprzednio zawartej z powodem ugody, mającej na celu spłatę zadłużenia. Brak zaś podstaw do uznania, iż aktualnie zaistniały jakiegokolwiek zmiany okoliczności po stronie pozwanego, umożliwiające spłatę zobowiązania w ustalonych ratach.

Uwzględnienie powództwa w całości determinowało orzeczenie o kosztach postępowania – na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty postępowania złożyła się opłata od pozwu (21 754 zł), ustalone zgodnie z § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm. wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej (10 800 zł), a także opłata od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty poświadczonych notarialnie odpisów pełnomocnictw (3,69 zł).